

AD FONTES

Gud "finnes" ikke. Jeg tror på ham.
Skulle han "finnes", så ville han være en fange i
språket og altså vår slave.
Skulle vi "finnes", ville vi være fanger i vårt språk.
Det er vi også.
Så fort jeg vender mitt dvergblick til Gud og
prøver å fikserer ham, forsvinner han,
for å bli tydelig overalt der han ikke er.
Hans fravær er forutsetningen for hans eksistens.
Slik kan man holde på, og det gjør jeg.

Og jeg avskyr dem som ikke tror på Gud.
Det er tilstrekkelig med tomhet i meg til at roser
kunne visne.
Tilstrekkelig med skrik i meg til at nettene skulle
briste.
Tilstrekkelig med lengsel til å la seg drepe i krig.
Men uten Gud må så mange ord dø: de som ikke
lenger finner noe feste.

Göran Tunström: Juleoratoriet (1983)